

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTI/KĀ/ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 61 (5755)

25.

MAIJS

TRESDIEN,

1988. GADS

Maksā 3 kap.

Trešā vieta republikāniskajā sacensībā

Latvijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja, Latvijas PSR Ministru Padome, Latvijas Republikāniskā arodbiedrību padome un Latvijas LKJS Centrālā Komiteja izskatījušas un apkopojušas rezultātus, ko devusi republikas pakļautības pilsetu, Rīgas pilsētas rajonu un lauku rajonu socialistiskā sacensība par augstu rādītāju sasniegšanu plāna uzdevumu īstenošanā un augstu kvalitāti katrā darba vietā šī gada pirmajā ceturksnī. PREIĻU RAJONAM republikāniskajā sacensībā piešķirta trešā vieta.

LAUKU DARBU APSKATS

Rūpju mazāk nekļūst

Līdz šīs nedēļas sākumam rajons pavasara sējas plānu visumā bija izpildījis. Neapsētus nogabalus vēl varēja atrast tikai kolhozos «Dzintars», «Dubna», «Rīts» un Rušonas padomju saimniecībā.

Vai zemkopjiem tagad iestāties atelpas brīdis? Nebūt nē. Jo nu jau savu prasa sējumu kopšana. Ne tikai no sējas kvalitātes, bet arī no tā, kā aprūpēsīm sējumus, kā tīrumos apkārosim nezāles un kaitēkļus, atkarīgs šī gada ražas liktenis.

Var sacīt, ka iesēto vasarāju aprūpe rajona saimniecībās jau sākusies. Vienpadsmit saimniecībās pagājušajā nedēļā notika rindstarpu līdriņš kartupeļu stādījumos. Līdz pirmdienai visvairāk bija paveikts kolhozā «Rīts» un Aglonas padomju saimniecībā, kur rindstarps izrušināts visā kartupeļu stādījumu platībā — attiecīgi 50 un 60 hektāros. Kolhozā «Sarkanā ausma» šis darbs veikts 45 hektāros (no 60), K. Marksa kolhozā — 17 hektāros (no 25), Oškalna kolhozā — 25 hektāros (no 40), Raina kolhozā — 28 hektāros (no 49).

Plečas saimniecības leprlekšējā nedēļā uzsāka lopbarības biešu retināšanu. Visvairāk padarīts kolhozagrofīrmā «Krasnij Oktjabri». No 110 ar lopbarības

bietēm apsētajiem hektāriem retināšana te veikta jau 73 hektāros. Saknaugus retināja arī Aglonas padomju saimniecībā, kolhozos «Dzintars» un «Rīts», K. Marksa kolhozā.

Sobrīd uzmanība jāpievērš ne tikai sējumu aprūpei, bet nedrīkst arī aizmirst, ka vasaras mēneši — tie ir pilna laiks, kad iegūstam šīs produkcijas lielāko daudzumu, un zināmā mērā tieši šīnī periodā izšķiras gan mūsu plānu, gan socialistisko saistību liktenis. Līdz ar to izvirzās uzdevums — pilna ražošanā gūt maksimālu efektivitāti. Tas nebūs izdarāms, ja saimniecībās nedomās par ganību stāvokli, par to, lai lopiem tajās vienmēr būtu papildnam zāles, lai netrūktu dzeramā.

Līdz aizvadītajai pirmdienai divpadsmit rajona saimniecības bija sākušas ganību apļaušanu. Visvairāk paveikts Dzeržinska kolhozā, Aglonas padomju saimniecībā, Rudzātu sovhozā, M. Gorkija un Oškalna kolhozos.

Jā, rūpju zemkopjiem mazāk nekļūst. Turklāt nav aiz kalniem arī siena plauja. Vai visa lopbarības sagatavošanas tehnika darba kārtībā? Vai tranšējas, šķūņi un citas glabātavas sakārtotas? Šīs dienas atbildes lārod gan uz minētajiem, gan uz citiem ar lopbarību saistītiem jautājumiem.

PSKP CK PLĒNUMS

1988. gada 23. maijā notika PSKP Centrālās Komitejas kārtējais Plēnums.

Plēnums izskatīja jautājumu «Par PSKP CK tēzu projektu partijas XIX Vissavienības konferencei». Šajā jautājumā runāja PSKP CK ģenerālsēkretārs M. Gorbačovs.

Plēnums apspriestajā jautājumā pieņēma lēmumu, kas tiek publicēts presē. TASS

Tautas tiesas piesēdētāji

Sakarā ar dažu tautas tiesas piesēdētāju izbraukšanu no rajona (dzīvesvietas maiņa) šī gada maijā atbilstoši Latvijas PSR likuma «Par rajonu tautas tiesu vēlēšanām Latvijas PSR» 61. pantam notika Preiļu rajona tautas tiesas piesēdētāju vēlēšanas.

Izbraukušo tautas tiesas piesēdētāju vietā ievēlēti Agnese Sevastjanova (dzimusi 1963. gadā, latviete, augstākā izglītība,

bezpartijiskā; no kolhozagrofīrmas «Krasnij Oktjabri» kolhozniekiem) un Ilmārs Stivrīns (dzimis 1959. gadā, latvietis, augstākā izglītība, no Preiļu rajona administratīvo orgānu kalpotājiem).

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja izskatījusi vēlēšanu rezultātus un apstiprinājusi A. Sevastjanovu un I. Stivrīnu par Preiļu rajona tautas tiesas piesēdētājiem.

MĒS — INTERNACIONĀLISTI

Runāšu arī latviski

Valodu zināšanas bagātina cilvēku, paaugstina starptautisko attiecību kultūru. To visu esmu pats izjutis, apgūstot latviešu valodu, kuru tagad citīgi mācos.

Pagājušā gada rudenī pie mums, Līvānu eksperimentālajā blokimiskajā rūpnīcā, organizēja latviešu valodas kursus. Es uzreiz tajos iestājos. Kursus vada kadru inspektore L. Ogaine. Zinu, ka tādi paši kursi darbojas Līvānu kultūras namā. Nodarbību laikā un saskarsmē ar citiem klausītājiem nācu pie secinājuma, kuru gribu izteikt.

Bez šaubām, citas valodas apgūšana nav pašmērķis, bet gan līdzeklis vispārējās kultūras celšanai, tautu draudzības un kopējās sadarbības nostiprināšanai. Vajadzība pēc tās visbiežāk rodas tur, kur izveidojusies atbilstoša atmosfēra. To radīt palīdz labi iekārtoti mācību kabineti, kuri ir nodrošināti ar attiecīgajiem uzskates līdzekļiem, kā arī pareizi izvēlētais klausītāju un pasniedzēju sastāvs.

Sāksim ar to, ka mums nepietiek krievu—latviešu sarun-

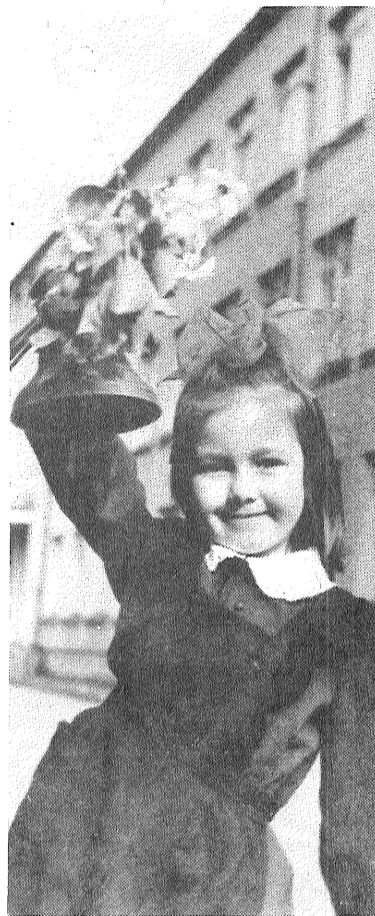
vārdnīcu. Iegādāties krievu—latviešu vārdnīcu — tā jau ir problēma. Bet šos jautājumus taču var atrisināt centralizēti un oficiāli.

Velidojot mācību grupas, manuprāt, nepieciešams ievērot kopējo izglītības un zināšanu līmeni, lai tas būtu aptuveni vienāds. Piemēram, cilvēkiem, kuriem jau ir priekšzināšanas latviešu valodā, tās apguve padodas vieglāk nekā tiem, kas valodu dzird pirmoreiz. Pēdējie nereti sāk uzskatīt, ka valodas apgūšana nav viņu spēkos, un kursus pamet. Domāju, šīs apstākļi jāņem vērā.

Vienā uzņēmumā lietderīgāk organizēt divas mācību grupas. Taču rodas jautājums: kur ņemt pasniedzējus? Manuprāt, varētu izlīdzēt tie latviešu valodas skolotāji, kuri dažādu apstākļu dēļ nestrādā savā specialitātē. Domāju, ka tādus var atrast katrā kolektīvā.

Tādējādi iespējams radīt labākus apstākļus gan kursu klausītājiem, gan pasniedzējiem.

M. NOSKOVS,
kursu klausītājs

Lai nepieviļ!

Kas ir mācību stunda? Tas ir brīdis no cilvēka mūža. Un vienpadsmit (desmit) gadi, kas pamazām vien savirknejas no šādiem četrdesmit piecu minūšu brīžiem — tas ir daudz.

No saskaitīšanas, atņemšanas un reizrēķina labirintiem kadreizējais pirmklasnieks izaug līdz algebras un ģeometrijas zinībām. Cauri glitrakstīšanas un atļāšanās brīžiem cinās par savu rokkrastu un valodu.

Un katru paaudzi, katru jaunu klasi visus šos garos skolas gadus no stundas uz starpbrīdi un atkal uz jaunu mācību stundu allaž atceina zvans.

Ak, šis zvans! Nepielūdzami precīzs no ritmiem un nepacietība norasojušu pieri gaidīts pēcpusdienā. Gan peltis, gan ar gavilēm sagaldīts.

Sodien skolas zvans 275 mūsu rajona vidusskolēniem izskanēs pēdējo reizi. Svīnīgi. Pavestot, ka kipari, kas 1976. gada (1977. gada) septembrī uzsāka skolas gaitas, šopavasar nu ir gatavi savai lielajai patsvīgajai dzīvei.

Lai ta jūs nepieviļ! Lai ir daudz merku, ko piepildīt! Un, galvenais, neaizmirstiet turēt viens par otru īski eksāmenos (ja to darot no sirds, tad palīdzot labāk nekā pieckapeika kurpe)?

Visu to vārda, kam pēdējais zvans jau izskanējis vai vēl tikai skanēs.

S JOKSTE

Leņina kolhoza sējumu kopšanai izveidots specializēts mehanizatoru posms. Tā darbu vada agroķimike Anna Glaudāne. Katram mehanizatoram ir savs noteikts uzdevums: Vladimirs Jemeljanovs pļēd ūdeni, šķidumu sagatavošanas iekārtu apkalpo Valērijs Petrovs, ar miglotājiem uz lauku brauc mehanizatori Aivars Zeiliņš un Pēteris Petrovs. Citīgi strādājot, posma locekļi diena pagūst, izpildīt pat divas normas.

ATTEĻA: mehanizatori A. Zeiliņš, V. Petrovs, P. Petrovs uzklauša agroķimikes A. Glaudānes rekomendācijas.

J. ZANDES foto

Skolu dzīve

Viss ir atkarīgs no pašiem

Preļu 1. vidusskolas Zentas Ozolas pionieru vienība pārskata un vēlēšanu sanāksmei gatavojas ļoti savlaicīgi un nopietni.

Ja kāds «no ārpuses» maija sākumā iegrūzās skolā, tad noteikti uzreiz ievērojā ipatnēju «fotogaleriju», kas vienlaikus bija līdzīga gan sienas avīzei, gan Goda plāksnei. Tajā bija redzamas divdesmit vairāk vai mazāk smaidošas, koncentrētas un draiskas sejas. Tepat skolas gaitenīs, kabinetos un sporta nodarbībās fotografētas. Dažai fotogrāfijai klāt bija arī īss raksturojums — «...aktīvs, ...labi mācās... izpalīdzīgs».

Paskaidrot šīs sienas avīzes nozīmi varēja ikviens no vairāk nekā trīs simti pionieru lielās salmes locekļiem. Izrādās: fotogrāfijas redzami pionieru pulciņu izvirzītie kandidāti jaunajai vienības padomei. Daži «uzticību attaisnojušie» palikuši no šī gada padomes sastāva, citi — no jauna izvirzīti.

Taču ar izvirzīšanu un nofotografēšanu darbs vēl nebija galā. Kandidātu bija divdesmit, bet vienības padomei nepieciešami četrpadsmit locekļi. Tāpēc, kad visi pionieri bija iepazīnušies ar kandidātiem un sevi apsveruši visus «par» un «pret», notika īstas demokrātiskas vēlēšanas. Protī, katrs pionieris saņēma anketu ar visu divdesmit kandidātu uzvārdiem, bet atpakaļ atdeva ar sešiem izsvītrotiem. Tādā sastāva, kādā, viņaprāt, jābūt jaunajai vienības padomei. Šīs anketēšanas rezultāts bija tas lielais noslēpums, ko visi pionieri uzzināja tikai pārskata un vēlē-

šanu sanāksmē. Gada svarīgākajā visu padarīto un nepadarīto darbu un nedarbu vērtēšanas reizē.

Sanāksme tika atklāta ar skaņīgu pionieru tauri. Tad sekoja pulciņu pieteikšanās. Nevis parasts ziņojums, ka «pulciņš ieradies», bet katrai klasei atšķirīga sevis pieteikšana 1—2 minūšu garumā. Viens pulciņš kopīgi noskandēja savu devīzi, citi ko nodziedāja, vēl kāda cita pulciņa pārstāvis nolāsīja paša sacerētu dzejoli, bet 7. c klase pat «pa televizoru» uzstājās.

Kad visi pulciņi par savu ierašanos bija paziņojuši, svinīgi ienesa pionieru vienības karogu. Un nu bija laiks vienības padomes locekļiem atskatīties uz savos sektoros paveikto. Galvenais, protams, ir mācības. Pionieri mācījušies ne slikti. Taču teicamniecība ir tikai viena — Agnese Erta, toties nesekmīgo pionieru skaits katru ceturksni bijis gandrīz nemainīgs — apmēram 40.

Arī ar mācību grāmatu saglabāšanu ir tirais negāts, jo, ka izrādās, neapvācotas tās it nemaz negrib tīras un kārtīgas būt. Dažos pulciņos darbs ar oktobriņiem un timuriņu pienākumi arī isti negrib veikties, toties citos veicas tīri labi un interesanti. Mācību gadā laikā savak tie 1363 kilogrami makulācijas un 940 kilogrami metālluznu, turklāt čaklākie bijuši tieši jaunāko klašu pionieri. Sliktāk gālis ar ārstniecības aģu vākšanu.

Kad vienības padomes locekļi par savu darbu bija atskatīti šīs un mācību gada rezultātus

rezumējuši, vienības padomes priekšsēdētāja, 8. c klases skolniece Ingūna Vucāne aicināja visus sanāksmes dalībniekus kopīgi novērtēt veikto darbu. Zīgi tika sameklētas kartītes, kurām vienā pusē uzlīmēts vai uzlīmēts koši sarkans, otrā — melns aplis un ko katrs pionieris pirms sanāksmes pats sev bija pagatavojis. Jā, tad nu gan uzreiz bija skaidrs, kā pionieri vērtē paši savu, savu pionieru pulciņu un vienības padomes darbu.

Visvairāk sarkano kartīšu (tātad pozitīvu vērtējumu) izpelnījās vienības kopīgi organizētie pasākumi. Paši pionieri atzīst, ka dzīve vienībā kļuvusi interesantāka, daudzveidīgāka. Par to liecina arī gandrīz visas zāles sienas garumā atritinātā aizvadītajā mācību gadā notikušo pasākumu aļišu, fotogrāfiju, sacensību un konkursu mirkliņu un rezultātu mozaika. Nudien, pionieriem nav bijis laika garlaikoties.

Kad vārds tika dots skolas direktoram Jānim Egļim, viņš neskopojās ar uzslavam čaklākajiem pionieriem un pionieru pulciņiem. Taču godu vienībai nedara tie, kas sava slinkuma dēļ sapelnījuši nesekmīgas atzīmes, tie pulciņi, kas nav iesaistījušies vienības pasākumos. Vistiem stingri jāpadomā arī par to, ka skolas apkārtnes, mācību telpu uzturēšanai kārtībā (kaut arī konfekšu papīriņi tik nemanāmi «izkrīt» no kabatām) jābūt vienam no galvenajiem pionieru pienākumiem: Par šo un daudziem citiem ļautājumiem un darbiem, ko šoreiz pionieri paši novērtēja ar melnajām kartītēm, nāksies nodomāt un kopā ar vienības padomi risināt nākamajā mācību gadā.

Par šogad paveikto aktīvākie pionieri un dažādu sacensību uzvarētāji, biedru sarīkotajām ovācijām skanot, saņēma Goda rakstus un nozīmītes.

Bet nu bija laiks pazinot vēlēšanu rezultātus. Un tūdaļ arī jaunā vienības padome pilnā sastāvā devās uz pionieru istabu — uz savu pirmo apspriedi.

Pa to laiku zālā no rokas rokā gāja mikrofons. Katrs varēja izteikt savu viedokli, priekšlikumus atbildēt uz nu jau bijušās vienības padomes priekšsēdētāja Ingūnas ietāļumiem: «Kas tev visvairāk patika vienības dzīvē?», «Kas nepatika?», «Kuras sanāksmes bija interesantākas — vienības vai pulciņa?», utt. Atbildes bija dažādas. Taču uz ļautājumu: «Kā tu domā, kas būs jaunais vienības padomes priekšsēdētājs?», viņi bieži tika nosaukti kādas meitenes vārds. Kad pēc ziņas apspriedes atgriezās jaunās vienības padomes locekļi, izrādījās, ka patiešām par vienības padomes priekšsēdētāju no savā vidū viņi izvirzījuši 6. c klases pionieri Agitu Zimele.

Līdz ar to gan Ingūnas «pārvaras», gan sanāksme, gan ilga un interesantā gatavošanās tādēļ bija noslēgušies. Un svarīgākais, manuprāt, bija tas, ka radās kopīgs secinājums: arī nākamajā mācību gadā tāpat viss būs atkarīgs tikai no pašiem.

S. JOKSTE

ATELA: sanāksmes noslēgumā runāta tikko ievēlētā vienības padomes priekšsēdētāja Agita Zimele.

P. BERNANA foto

Kooperatīvi: pirmie soļi

Būt vai nebūt?

Skriet, kooperatīvu attīstība nu kļuvusi par problēmu, kura skaidri atspoguļojas dažādi atšķirīgi viedokļi, vēcās un jaunās domāšanas pretstats, iesonojušā «neatļaut» sadursme ar iniciatīvu — visu to, kas šodien nosaka atjaunošanās procesu.

— Ja die vītiem viss būtu normāli, jus pie mums neatnāktu, — teica republikāniska projekcijas un mājbūves tresta Līvānu eksperimentālās kokšnes konstrukciju rūpnīcas galvenā dispečere L. Teivāne. Musu saruna bija par rūpnīcas kooperatīva «Oreols» darbu.

Necentos viņu pārliecināt, pierādīt, ka uz rūpnīcu atnācu vislabāko nodomu vadīta — uzrakstīt par vēl viena kooperatīva dzimšanu mūsu rajonā. Taču dispečeres teiktāis lika būt uzmanīgākat. Ne jau tāpēc, ka kooperatīva darba būtu atklāti kādri trūkumi. Vienkārši — daudzī sākumā izturas pret kooperatīvu kustību noraidoši, bet daži — pat naidīgi. Taču — visu pēc kārtas. Un vispirms par pašu «Oreolu».

Tas izveidojās šī gada sākumā un apvieno piecus cilvēkus. Kolektīvs domā palielināties trīskart. Tas nodarbojas ar mēbeļu izgatavošanu un dzīvokļu remontu. Laj uzskatu darbu, pulsi iemaksāja pa simts rubļiem. Velāk iemaksās palielinājās. Šodien viņi ir jau atgriezuši ieguldītos līdzekļus un cer gūt ienākumus. Cena — pēc vienošanās ar klientu un bieži vien atkarīgas no pasūtītāja iespējām. Rūpnīca palīdzēja saņemt telpas, kuras vēl vajag iekārtot, tā piešķir materiālus, tādala transportu.

Pēc uzņēmuma direktora A. Kozlovskā priekšlikuma kooperatīvs pārgāja no pavādzimju noformēšanas uz ceturksņa limitkārtēm, kuras uzskaita izdevumus, kas ir saistīti ar tēdzīvotāju pieprasījumu izpildi. Ceturksņa beigās tiek izdarīti galīgie norēķini. Darbā galvenokārt izmanto ražošanas atlikumus. Pulsi strādā līdz maiņas sākumam vai arī pēc tās beigām savās darba vietās mājbūves cehā. Rūpju, protams, ir daudz, bet jaunie cilvēki ar optimismu raugās nākotnē, cerot visas problēmas atrisināt, apbūseji vienojoties uzņēmumā un kooperatīvam. Tomēr rūpnīcā ne visi atbalsta entuziastus.

Tresta galvenais ekonomists J. Sevcovs, piemēram, šaubās, vai kooperatīvs ir izdevīgs uzņēmums, kā arī atzīmē, ka daži strādnieki ir neapmierināti ar «Oreola» biedru lielajiem ienākumiem. Viņš nav arī pārliecināts, vai kooperatīvam ir pareizi noteiktas cenas par materiālu un iekārtu izmantošanu. Kooperatīva biedri stāstīja:

kļūstot haumas, ka viņi savā kabatā tēlkuši pa 600 rubļiem, ka atlikumu vīti izmantojot kondīcijas materiālus. Izveidoja komisijas, notika pārbaudes fakti neapstiprinājās.

— Mēs no pārbaudēm nebaidāmies, — teica kooperatīva priekšsēdētājs Valērijs Jefremovs. — Jo kopš sākuma savu darbu organizējam uz likumīgiem pamatiem.

Negribu vainot uzņēmuma vadītājus vienpusīgā pieeļā kooperatīva darbam. Diemžēl nav viegli atteikties no aizspriedumainas attieksmes, no domas: ja kooperatīvs, tātad — tur strādā negodīgi cilvēki. Vajadzīgs laiks, lai šī attieksme mainītos.

Un vēl. Nebūtu pareizi vērtēt kooperatīva darbu tikai pēc peļņas, ko tas dod uzņēmumam. Mēs visi taču strādājam cilvēka labklājībai, viņa vajadzību apmierināšanai. Visparastāko ikdienas. Piemēram, tādu, ka iespēja iegādāties ērtas un skaistas mēbeles, kvalitatīvi un glīti izremontēt dzīvokli. Un tieši to saviem klientiem piedāvā kooperatīvs «Oreols».

Protams, kooperatīvu darbību nepieciešams kontrolēt. Tas ļā dara attiecīgajam orgānam — vietējās Tautas deputātu padomes izpildkomitejai. Taču te nedrīkst krist arī galējībā, nepāmatotī jaukties kooperatīva darbībā, jo ar biežām, neskaitāmām pārbaudēm cilvēku iniciatīvu var viegli noslapāt. Attiecībā uz cenām var teikt vienu: kurš gan cits ja ne administrācija, neierobzājot kooperatīva patstāvību, nosaka stingras cenas kooperatīva izmantotajiem materiāliem un iekārtām?

Un beidzot — par materiālo bāzi.

— Runāt par savas ražošanas bāzes izveidošanu kooperatīvam būtu priekšlaicīgi, — sacīja uzņēmuma direktors. — Mums tam nav reālu iespēju. Turklāt es šaubos, vai tās izveidošana novērsīs daļēji aizspriedumaino attieksmi pret kooperatīvu. Šeit var līdzēt tikai ieinteresētība un līdzdalība darbā.

Par laimi — pašiem ir ne tikai nelabvēļi, bet arī sabiedrotie. Un pirmais starp viņiem — rūpnīcas direktors. Tomēr viņš viens diezgan vai spēs mainīt stāvokli. Nepieciešams, lai kooperatorus atbalstītu arī uzņēmuma partijas komiteja, sabiedriskais aktīvs.

L. GALAKTIONOVA

Mākslas audumu un trikotāžas salons Līvānos. Vairākus ne parak plašas telpās. Taču te valda mājīga atmosfēra. Apmeklētājiem apskatei gar sienām izkārtas tautiskās segas, logu aizkari, uz galdiem vītas atraduši trikotāžas izstrādājumi un keramikas darinājumi.

Pircējus allaž laipni konsultē salona vadītāja Valentīna Lauska. Un preču pirkēt gribētāju netrūkst — cilvēki brauc šurp pat no kaimiņu rajoniem. Pašreiz sevišķi iecienīti ir līnu aizkari logiem.

Ik mēnesī salona dažādus mākslas izstrādājumus realizē par 7 — 10 tūkstošiem rubļu.

ATELA: salona vadītāja V. Lauska (no labas) konsultē kārtējo pircēju.

J. SALNAVIESA teksts un foto

Lauku skolotājs

Krimuldas jaunā skola kļuvusi par skolēnu estētiskās audzināšanas centru. Tajā, tāpat kā vairākos desmitos citu Latvijas skolu, kopš pagājušā gada mācā arī mākslas vēsturi.

Šo mācībstundu mērķis ir ne vien paplašināt vecāko klašu skolēnu kultūras apvārsni, bet arī ieaudzināt viņos mīlestību pret tautas mākslu. Ar bērniem strādā

mākslinieks Vītolds Kucins. Viņā stundās neviens neapariļojas. Pat viens otrs palaidnīs taqad nāk pie viņa uz zīmēšanas pulciņa nodarbībām. Kas zina, varbūt kāds no viņiem ar laiku kļūs par istu mākslinieku. Arī Vītoldam taču bērībā viss sākās no aizrašanās ar krāsām.

Māksliniekam darbnīcu palīdzēja uzcelt saimniecība. Tā atrodas ne-

tālu no skolas. Patlaban Vītolds strādā pie triptiņa. Šis darbs tiks eksponēts Baltijas padomju republiku jauno mākslinieku izstādē, ko jūlijā paredzēts sarīkot Jūrmalā. Savus lielos uz zīda gleznotos paņņo «Vēsture» un «Kultūra», kam republikāniskajā konkursā tika piešķirta otrā prēmija, viņš nesēn uzdāvināja Krimuldas skolai.

K. MARKARJANS,

LATINFORM korespondents

Mūsu novadnieki

Ādams TURKOPULS — pirmais agronoms no Latgales

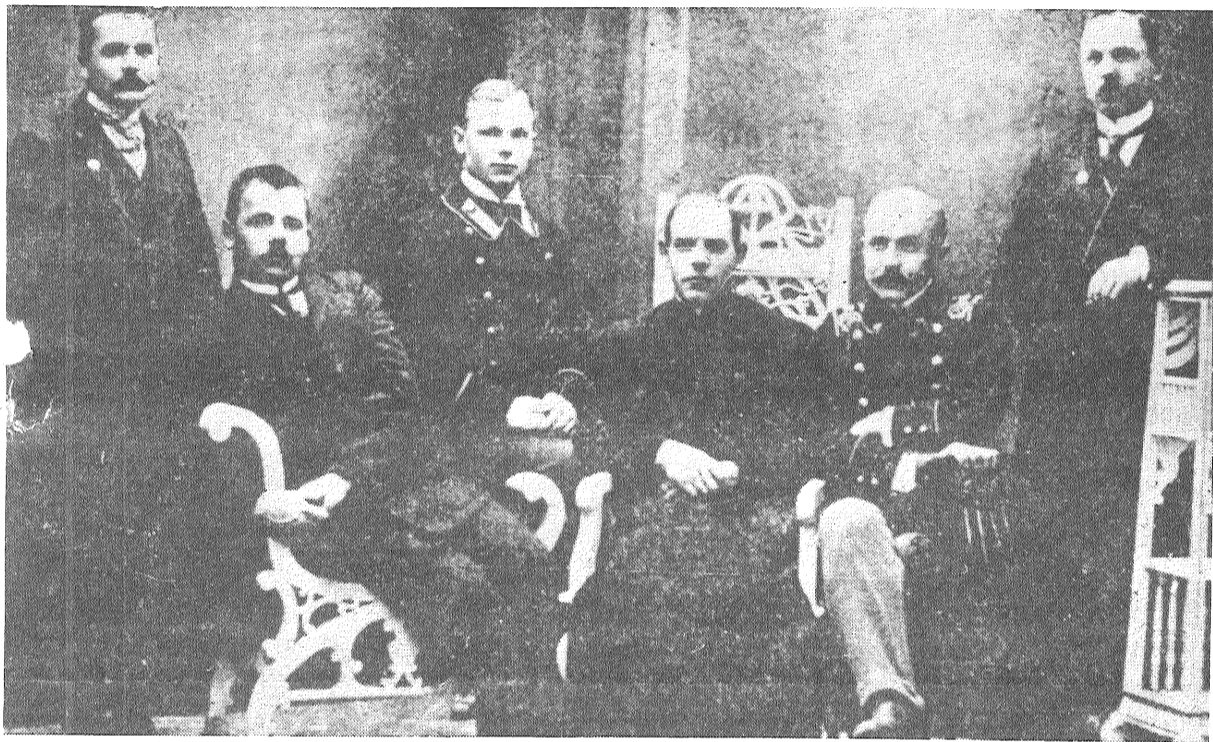
1891. gada 26. martā Preiļu pagasta Dēļupos (tagad Saunas ciemā) zemkopju Pētera un Apolonijas (dz. Bricas) Turkopulu ģimenē dzimis agronoms, ekonomists un publicists, agronomisko zināšanu popularizētājs, pirmais latgaliētis ar augstāko agronomisko izglītību — Ādams Turkopuls.

ATĒĻOS:

Ādams Turkopuls ap 1967. gadu;

«Dryvas» līdzstrādnieki ap 1917. gadu. Pirmais no labās (stāv) — Ā. Turkopuls.

AUTORA fotoreprodukcijas

Ā. TURKOPULA tēvs Dēļupos ienāca no Livānu pagasta Jaunsmuļžas koplēnas. Livānu muļžas īpašnieks barons Korfs, paplašinot jaunizveidoto Jaunsmuļžu, daudzus zemniekus padzina no iekoptajām zemēm un tās pievienoja muļžas laukiem. Daļai padzīto zemnieku Korfs ierādīja zemi jaunas saimniecības ierīkošanai savas muļžas mežos, bet daļa zemnieku tajā skaitā arī Pēteris Turkopuls, bija spiesti meklēt pajumti un zemi citās muļžas un citos pagastos. Tā Pēteris Turkopuls nonāca Preiļu pagasta Dēļupos. Te viņš nopirkta zemes gabalā ierīkāja jaunu saimniecību, kuru kopa ar lielu mīlestību un prasmi. Viņš bija viens no garīgi gaišākajiem cilvēkiem apkārtnē, arī savus bērnus centās izskolot. No pieciem bērniem ģimenē diviem bērniem — dēļiem Ādamam un Jānim — P. Turkopuls tajos grūtajos laikos deva iespēju iegūt augstāko izglītību.

Ā. Turkopuls no 1899. līdz 1904. gadam mācījās Preiļu 2. klasu ministrijas skolā (apmācības kurss — 5 gadi), no 1904. gada līdz 1908. gadam — Jēkabpils tirdzniecības skolā, no 1908. līdz 1909. gadam — Belostokas (tagadējā Polijā) komercskolā, bet no 1909. līdz 1913. gadam studēja Novoaleksandrijas (tagadējā Polijā) lauksaimniecības un mežkopības institūta agronomijas nodaļā.

No 1913. līdz 1914. gadam Ā. Turkopuls strādāja par P. kavas lauksaimniecības skolas vadītāju un šajā laikā bija arī Baltinavas kredītbiedrības valdes loceklis.

1914. gadā, jau tūlīt pēc Pirmā pasaules kara izcelšanās, Ā. Turkopuls tika mobilizēts armijā. Kaujās pie Gumbinnenas (Austrumprūsijā) viņš tika ievainots un nokļuva vācu gūstā, kur sabija līdz 1918. gada jūnijam. Pēc atgriešanās no gūsta Ā. Turkopuls apmēram gadu turējās pie vecākiem un radim, kur uzlaboja gūstā iedragāto veselību.

Kā Latgales apstākļu labs pazinējs Ā. Turkopuls tika uzaicināts darīt Latgales lietu departamentā, kur strādāja no 1919. līdz 1920. gadam. Te viņš in-

formēja valdības iestādes par Latgales īpatnībām, vajadzībām un apstākļiem, izstrādāja īpatnējus likumprojektus Latgalei, veicināja grāmatu, avīžu izdošanu, vāca statistiskus datus par Latgali, bet visvairāk strādāja pie zemkopības un agrārjautājumu risināšanas, sevišķi instrukcijas izstrādāšanā agrārreformas realizēšanai Latgalē.

No 1920. līdz 1921. gadam Ā. Turkopuls strādāja Zemkopības ministrijā par valsts zemju inspektoru un vienlaicīgi bija tehniskais zemkopības ministra biedrs.

Ā. Turkopuls daudz pūļu veļtāja patērētāju un ražošanas kooperācijas attīstībai Latvijā, sevišķi Latgalē. No 1921. gada jūnija līdz 1926. gada septembrim viņš bija patērētāju biedrības «Latgale» valdes priekšsēdētājs, no 1926. gada septembra līdz 1940. gada februārim — sabiedrības «Latgales lauksaimnieks» direktors, no 1940. gada februāra līdz 1941. gada jūnijam — Latvijā (vēlāk — Latvijā PSR) Patērētāju biedrību savienības augļu un dārzeņu sektora priekšnieks, no 1941. gada jūlija līdz 1944. gada oktobrim — centrālās savienības «Turība» ekonomists statistiķis, no 1944. gada oktobra līdz 1948. gada jūlijam — Latvijā PSR Patērētāju biedrību savienības Sugādes pārvaldes agronoms prečants, bet no 1948. gada septembra līdz 1952. gada jūlijam — Latvijā PSR Zvejnieku kolhozu savienības galvenais agronoms.

Ā. Turkopuls bija Zurnāla «Zemnieka Draugs» un laikrakstu «Dryva», «Jauno Dryva» un «Latgolas Vords» līdzstrādnieks, «Dryvas» lauksaimniecisko rakstu pielikuma «Orojs» redaktors, «Jauno Dryvas» un «Latgolas Vorda» redaktors un līdzredaktors. Viņš izdeva «Zemnieka kalendāru 1920. gadam» un rediģēja «Zemnieka kalendāru 1921. gadam». Periodiķā Ā. Turkopuls publicēja galvenokārt rakstus par lauksaimniecības jautājumiem. Viņš sarakstīja arī brošūru «Telrumu idalīšona» (1922).

Ā. Turkopuls miris 1969. gada 30. maijā un apbedīts Ilmeža kapos Rīgā.

A. ANSPAKS

Vēstulju apskats

Vārda svars

Uzticība dotajam vārdam, spēja atzīt savas kļūdas, mierīgi uzņemt biedrisku kritiku — šis tikumības kategorijas šodien iegūst arvien lielāku nozīmi. Tāpēc, ka pēc vārdiem jāseko apzinīgām ikdienas darbām. So tēzi labprāt deklarē visi. Bet vai visi tai seko? Un vai visi izprot vārda brīvību ne tikai kā iespēju izteikt savu viedokli, bet arī kā atbildību? Par to šodienas saruna.

Mēs izvēlējamies tikai dažas vēstules no redakcijas pasta. Formāli darbs ar tām ir beidzies, punkti uz «i» salikti, bet... Ne visu vēstulju autori un tie, par kuriem bija runa vēstulēs, ir apmierināti ar faktu izskatīšanas rezultātiem. Daži ir apņēmības pilni «iet tālāk». Protams, viņiem ir tiesības to darīt. Taču padomāsim: uz kā pamatojas viņu pārliecība?

Lasītāji droši vien atceras vēstulju apskatu, ko publicējām februārī. Tajā, starp citu, bija runa par to, ka M. Maksimovas ģimenē piederošo pagrābu patvaļīgi aizņēmis šajā pašā mājā dzīvoošais J. Svoks. Saskaņā ar Preiļu pilsētas izpildkomitejas 1988. gada 15. janvāra lēmumu dzīvokļu saimniecības pārvalde daļu pagrāba nodeva M. Maksimovai, tā atjaunojot taisnību.

Izpildkomitejas lēmumam nepiekrītu, — sarunā pa telefonu paziņoja J. Svoks. — Rakstīšu tālāk...

Tā arī neizdevās viņu pārliecināt, ka vietējā padomju varas orgāna lēmums ir jāpilda, ka pirms tā pieņemšanas izpildkomitejā, droši vien, situāciju vispusīgi izvērtēja un ar visu tika skaidrībā.

Vēl viens gadījums. Nu vairs ne viens cilvēks, bet gan Livānu slimnīcas darbinieku vesela grupa,

proti — ārsti Z. Troškova, V. Nevezorova un citi, aizstāv savas intereses, ignorējot kopējās. Lietas būtība ir šāda: viņus neapmierināja slimnīcas galvenā ārsta amatam izvirzītā kandidātūra. Pirms pusotra gada šis cilvēks arī veica galvenā ārsta pienākumus, un ar viņa roku, piemēram, bija parakstīta pavēle, kura aizliedza V. Nevezorovai strādāt amatu savienošanas kārtībā. Tāpēc, ka viņa netika galā ar saviem tiesajiem pienākumiem. Sodīta bija arī ārste rentgenoloģe Z. Troškova. Vienreiz par to, ka atteicās sniegt palīdzību slimniekam. Atteikšanās motīvs — neprasme (!) izdarīt rentģehuzņēmumu.

Rodas jautājums: varbūt tieši tāpēc tik neatlaidīgi ir ārsti un nevēlas redzēt par savu vadītāju cilvēku, kurš viņus savā laikā ir sodījis? Varbūt tālab viņam pieraksta dažādu grēkus? Pat par žūpību no darba atbrīvotos ātrās medicīniskās palīdzības šoferus šie ārsti uzskata par galvenā ārsta patvaļas upuriem. Un pats būtiskākais — tas viss tiek darīts zem atklātības lozunga. Sak, mums ir tiesības visu atklāti pateikt un gaidīt vajadzīgo reakciju. Tam, ka viņu viedoklis var būt subjektīvs, kā redzams, nav nekādas nozīmes.

Redakcijā griežas Livānu stikla fabrikas strādnieku un kalpotāju grupa. Bija notikusi traģēdija — operācijas laikā nomira jauna sieviete — māte, viņu darba kolektīva locekle. Un visas savas sāpes un bārietumus viņi adresēja ārstei L. Jermakovai, kura ārstēja slimo. Viņus nevarēja pārliecināt nedz Veselības aizsardzības ministrijas kompetentās komisijas paskaidroju-

mi, nedz dokumenti. Viņi joprojām stēvītes nāvē vaino ārsti L. Jermakovu.

So cilvēku ieņemto pozīciju var izskaidrot tikai ar šoka stāvokli, kuru radījis jaunas sievietes nāve, kas pati par sevi ir pretdabiska, prātam grūti apveicama. Mūsu rīcībā ir arī pilnīgi pretējs arstes darba novērtējums. Lūk, ko raksta Alla Zdanovska:

— Dzemdību nodaļā ir tīri un mājīgi, daudzveidīga ēdienkarte, personāls — iecītīgs. Te liels nopelns nodaļas vadītājam L. Jermakovai. Kad man dzemdību laikā bija nepieciešamas donoru asinis, bet tobrīd to nebija, daktere L. Jermakova nodeva saveļjas. Kad man reiz paaugstinājās temperatūra, viņa atskrēja uz slimnīcu pusnaktī. Es jau nemaz nerunāju par to, ka, atrodoties mājās, viņa vienmēr pa telefonu interesējas par manu veselību. Gribas pateikties dakterei L. Jermakovai par viņas iecītīgo, sirsniņo attieksmi pret pacientiem.

A. Zdanovskas vēstule — arī fakts. Un tas jāņem vērā, kad vērtējam cilvēku, viņa attieksmi pret pienākumiem.

Laiku, kurā mēs dzīvojam, raksturo sabiedrisko procesu aktivizēšanās. Cilvēki sāk neiecietīgāk izturēties pret urkumiem, dziļāk ielūkoties notiekošajā, drošāk runāt par problēmām, kuras tos satrauc. Dzemzēl viens otrs uzskata, ka vārda brīvība nozīmē visatļautību, bet atklātība pastāv tikai tāpēc, lai skalāk kļiegtu par savām vajadzībām. Tas rada tikai haosu.

Dzīvot atklātības apstākļos mums vēl jāmacās.

L. KUZMINA

Avīze kritizēja. Kas paveikts?

Brāķi — apmaiņai

Si gada aizvadītajos mēnešos rajona iedzīvotāji laikraksta redakcijai ne reizi vien ir nodevuši maizes kombinātā ražotos maizes klaipus, kuros lecepti dažādi priekšmeti. Visu šo nelielo, bet daļrūnīgo kolekciju mēs nogādājam kombināta vadībai — ar lūgumu šos paraugus nomainīt ar atbildi par pasākumiem, kam jāpasargā no iespējamības maizē iekļūt šādiem svešķermeņiem. Maizes kombināta direktors V. Karjakiņš redakcijai raksta:

«Esam saņēmuši no avīzes redakcijas maizes paraugus ar leceptiem priekšmetiem. Bez uzmanības neatstājam nevienu maizes ražošanas tehnoloģijas pārkāpšanas gadījumu. Aglonas un Livānu ceptuvēs notikušas darba kolektīvu sapulces, kurās izskaidrota instrukcija, kas paredzēta, lai nepieļautu svešķermeņu iekļūšanu maizē. Ar direktora pavēli sodīti — ceha priekšnieks un tie miklas gatavotāji, kuru ražotajā produkcijā atrasts svešķermeņi.

Kombinātā daudz tiek veikts, lai uzlabotu darba un ražošanas disciplīnu. Nokomplektēti tehnologu štati, paaugstinātas prasības pret viņiem. Taču vienlaikus jāatzīmē, ka pagaidām neizdodas pilnībā novērst svešķermeņu iekļūšanu maizē. Pat valsts labākajos uzņēmumos, kas iekārtoti atbilstoši visjaunākajām zinātnes un tehnikas iespējām un kur nie maizes miklas un miltiem strādnieka roka pat nepieskaras, ir sastopami šādi gadījumi.

Lai minētos gadījumus ātrāk

un efektīvāk novērstu, kombināta administrācija lūdz rajona iedzīvotājus brāķa maizi savlaicīgi atgriezt ceptuvē vai veikalā apmaiņai.

Vienlaikus pieskaršos jautājumam par mūsu bezalkoholisko dzērienu ceħā ražotās limonādes kvalitāti. Iekārta ceħa ir tik ļoti nolietojusies, ka visai bieži ir gadījumi, kad, piepildot pudeles, sīrups tajās neiekļūst vai arī ar ūdenš strūkli tiek izsists ārā. Ceħa strādnieki katru pudeli gaismā uzmanīgi caurskata. Taču tumšā stikla pudelēs ietilpītā šķidrumā ieraudzīt nevēlamus noslāņojumus vai smalkus svešķermeņus ir ļoti grūti. Arī šādas pudeles lūdzam nest apmaiņai uz to veikalu, kurā pirkums izdarīts».

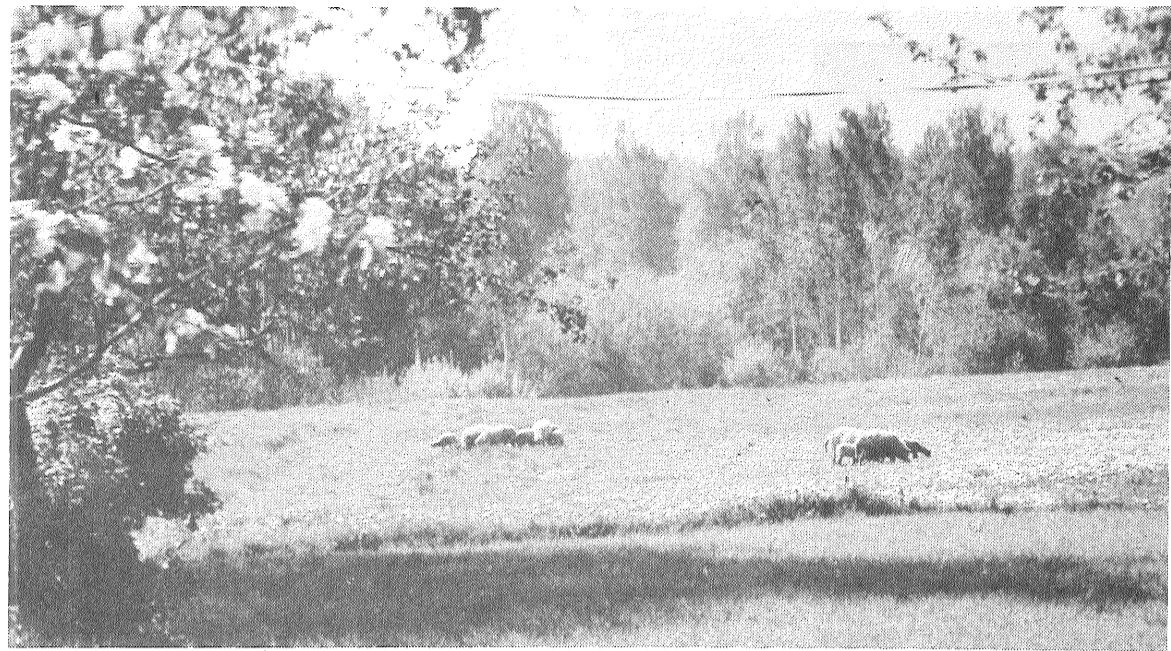
NO REDAKCIJAS. Mums tikai atliek ieteikt maizes kombināta kolektīvam: ja nevar izskaust pavisam, tad tomēr līdz minimumam samazināt to gadījumu skaitu, kad maizē iekļūst dažādi sveši priekšmeti.

Pie mūsu kaimiņiem

Daugavpils elektroinstrumentu rūpnīcā pirmajā darba vizītē ieradusies partneri no Vācijas Demokrātiskās Republikas. Tie ir Zēbnicas elektrificēto instrumentu ražošanas tautas uzņēmuma inženieri un strādnieki. Viņi vien nedēļu iepazīšies ar Latvijas rūpnīcas konstruktoru biroju,

cehu un izmēģinājumu poligonu darbu, lai kopīgi noteiktu radniecīgo uzņēmumu produkcijas pilnveidošanas ceļus. Sim mērķim kalpos arī abpusēji izdevīgs līgums par ilglaicīgu kooperāciju, ko gatavo parakstīšanai.

LATINFORM

Latgalē ziedonis.

K. GAILUMA fotoetide

Uzmanību: uguns!

Kā savaldīt „sarkano gaili“?

Savdabīgs republikas rekords tika uzstādīts 17. aprīlī, dienā, kad tika atzīmēta 70. gadadiena...

runājam par sausās zāles dedzināšanu, tad jāatzīmē, ka ne jau bērni šajā ziņā grēko visvairāk.

Kāda Ogres rajona gadu vecāka iedzīvotāja šādā ugunsgrēkā zaudēja dzīvību. Viņa dedzināja zāli netālu no savas mājas.

Pavisam četros mēnešos republikā notikuši 1313 ugunsgrēki. Nodarīti zaudējumi aptuveni 835 tūkstošu rubļu vērtībā.

Jūnijā iespējama ugunsgrēku izcelšanās rupjās lopbarības noliktavās. Diemžēl pagaidām nav izdevies novērst nelaimes gadījumus tās sagatavošanas sākumā.

noplaut zāli, nokomplektēt ugunsdzēsības vairogus vai gluži vienkārši piepildīt ugunsdzēsības mucu ar ūdeni.

Pastāstīšu par ugunsgrēku, kas nesen notika Bauskas rajona padomju saimniecībā «Bārbele».

Apļēsts, ka tiešie zaudējumi ir 26 tūkstoši rubļu. Taču ikvienam ir skaidrs, ka patiesībā zaudējumi ir lielāki, jo, piemēram, bulļa nodošanas svārs caurmērā ir 400 kilogramu.

No daudzām nelaimēm taču varētu izvairīties, ja katrs cilvēks savā darba vietā un savā mājā ar cieņu izturētos pret ugunsdrošības noteikumiem.

Redaktora v. P. PIZELIS

Kur man mācīties?

OGRES MEZA TEHNIKUMS

Izsludina audzēkņu uzņemšanu 1988. — 1989. mācību gadam dienas nodaļā — ar astoņgadīgās skolas izglītību mācību ilgums ir 3 gadi 6 mēneši.

Mežsaimniecības specialitātē. Mežsaimniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehāniku specialitātē.

Meža izstrādes tehnoloģijas specialitātē uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Vidusskolu beigušos uzņem II kursā.

Neklātenes nodaļā mežsaimniecības specialitātē uzņem ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 2 gadi 6 mēneši.

Iestājpārbaudījumi mežsaimniecības specialitātē un mežrūpniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehānismu mehāniku specialitātē notiks no 1. līdz 9. jūlijam šādos priekšmetos:

personām ar astoņgadīgās skolas izglītību: matemātiskā (mutvārdos) un latviešu valodā — diktāts (konsultācijas notiks no 1. līdz 4. jūlijam).

personām ar vidusskolas izglītību eksāmeni notiks no 15. līdz 20. augustam: ķīmijā (mutvār-

dos) un latviešu valodā — sacērējums (konsultācijas no 10. līdz 13. augustam).

Personas, kurām skolas atestāta ir tikai «4» un «5», uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Pieteikumi mežsaimniecības, mežrūpniecības un mežrūpniecības mašīnu un mehānismu mehāniku specialitātē iesniedzami līdz 30. jūnijam, tehnoloģiju specialitātē — līdz 11. jūlijam.

Ieskaitlīšana specialitātē — 12. jūlijā.

Jāiesniedz šādi dokumenti:

Iesniegums.

Izglītības apliecība (oriģināls).

4 fotokartītes (3x4 cm).

Izziņa par veselības stāvokli — forma Nr. 086/y.

no uzņēmuma komandētiem — noteiktas formas norīkojums.

neklātenes nodaļā — izraksts no darba grāmatīņas.

Pase vai dzimšanas apliecība jāuzrāda uzņemšanas komisijai, iesniedzot dokumentus.

Uzņemšanas komisija strādā katru dienu no plkst. 10.00 līdz 16.00 (izņemot svētdienas un pirmdienas).

Tehnikuma adrese: Ogre—3.

228300, Ogres meža tehnikums,

(1,5 km no Ogres dzelzceļa stacijas). Telefons: 24254, 32924.

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mehānizācijas, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehniķa, tehniķa mehāniķa vai tehniķa celnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību.

Mācību ilgums zootehnikas specialitātē — 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātē — 3 gadi un 6 mēneši, bet lauksaimniecības mehānizācijas specialitātē — 3 gadi un 10 mēneši.

Mācību laikā audzēkņi iegūst papildu profesijas: mehānizētās slaukšanas meistara, III klases traktorista mašīnista, III kategorijas konstrukciju montētāja, II kategorijas apmetēja, galdnieka, mūrnieka, B un C kategorijas autovadītāja tiesības.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbl. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami un aktīvi

piedalās sabiedriskajā darbā — par 25 procentiem lielāku stipendiju. Audzēkņi, kurus mācīties komandējušas organizācijas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca.

Visās specialitātēs tehnikumu uzņem bez iestājpārbaudījumiem. Dokumentus pieņem līdz 9. jūnijam.

Jāiesniedz šādi dokumenti:

Iesniegums.

dokuments par izglītību (oriģināls).

Izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa).

5 fotokartītes (3x4 cm).

izraksts no darba grāmatīņas (ja ir praktiskā darba stāžs).

darbavietas komandējums (personām, kuras mācīties uz tehnikumu komandē organizācija).

pase, dzimšanas apliecība, karaklausības apliecība (jauzrāda).

Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksme ar autobusu: Rēzekne — Glužņeva — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Malta sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefoni: Lūznava 45314

45481.

Administrācija

LIVĀNU KŪDRAS FABRIKAI

steidzami vajadzīgs elektriķis (vismaz ar 4. kategoriju) pastāvīgam darbam Līvānos. Nodrošina ar dzīvojamo platību.

Agloņas padomju saimniecība šī gada 5. un 13. jūnijā (no pulksten 9.00) Preiļu kolhozu tirgū pārdos diennakti vecus pilēnus.

STEIDZĪGI PARDOD 12-56 K. Tālrūnis 43373.

Rēzeknes rajona Felmaņu ciema padome dara zināmu, ka Felmaņu kapu sakopšanas talka notiks 1988. gada 28. maijā no plkst. 10.00.

Pie tava kapa šodien klusi. Sirds atvadoties tūkstoš paldies teļ.

Par visu, ko tu esi veicis, Par visu, kas ir tavu roku darbs. (A. Auziņš)

Izakām dziļu līdzjutību piederīgajiem, KONSTANTĪNU STRODU smiltajā izvadot.

K. Marksa kolhoza valde, arodkomiteja un partijas organizācija

27. maija plkst. 20.00

Līvānu pilsētas kultūras nama dramatiskais kolektīvs aicina apmeklēt R. Blaumaņa lugas «PAZUDUSĀIS DELS» pirmizrādi.

Bīlešu iepriekšpārdošana.

Garu mūžu nodzīvojl. Daudz darbiņu padarījl. Lal nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu. (T. dz.)

Izakām dziļu līdzjutību Janim Andreja d. Ziemelim ar ģimeni, izvadot MĀMIŅU kapu kalnā.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Ir levas ziedēšanā — Sai mirklī kaut kas baiss. Uz mirklī satumst saule, Un dienas ritums gaiss. (M. Bārbale)

Esam kopā ar Viju Vitovu. TEVU kapu kalnā izvadot. Terapijas nodaļas kolektīvs

...mūsu mīļe nemirst: vien apsedzas ar puteni, un kļūst par tēvu zemi. (M. Cakijs)

Skumju bridī esam kopā ar Valentīnu Mičuļi, VECMAMIŅU smiltajā izvadot.

Darba biedri!

Fotokaleidoskops

VDR. Šis pavasaris Hāzu ģimenei atnesa patiesi negaidītu velti — kazai atskrēja pleci jauki kazlēni. Svērinās novada lopkopības un veterinārijas speciālisti apgalvo, ka šis, ir vēl nebijis gadījums.

TV VIĻŅA

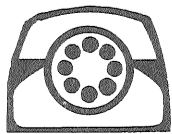
25. maijs, 18.00 — Zīņas, 18.15 — Stiprie, Drošie, Veiklie, 18.45 — Augu aizsardzība dārzos, 19.15 — Ainas no baletiem, 19.30 — Sa- galdot PSKP XIX Vissavienības konferencē, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma 22.35 — Zīņas.

26. maijs, 8.00 — «Labrīt!», 8.20 — Koncerts, 9.00 — Multiplikācijas filmas, 9.40 — Stiprie, Drošie, Veiklie, 10.10 — Augu aizsardzība dārzos, 10.40 — Mākslas filma «Zenka, laimīgāt!», 12.00 un 17.55 — Zīņas, 18.10 — Sociālo jautājumu risināšana, 18.55 — TV forums, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.), 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkratošanas starmetis», 21.50 — Džeza festivāls, 22.40 — Zīņas.

27. maijs, 8.00 — «Labrīt!», 8.20 — Koncertfilma, 9.00 — Dokumentālā filma, 9.30 — No kultūras vēstures, 10.15 — Kolektīvs lēmuma meklējumos, 11.00 — Džeza festivāls, 11.50 — Mākslas filma «Pēcvārds», 13.25 un 17.45 — Zīņas, 18.00 — TV skolēniem, 18.25 — Grāmatu pasaulē, 19.20 — TV un radio basts, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārkratošanas starmetis», 21.50 — Mākslas filma «Celuloīda zēni», 2. sērija, 23.00 — Zīņas, 23.10 — Mākslas filma «Gadsimta kontrasts», 1. sērija.

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Lenina Karogs» («Ленинское знамя») Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке г. Прейли. Дата ССР Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRŪNIS: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstules nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tlr. 14347 eks. (latv. v. 10191 eks., krievu val. 4156 eks.) 1 nos. Iespriedokšne, Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu izdevniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 917.